

жествени и не оставяйте да загине светата борба за свободата! Сбогомъ Индже!

Дончо Радослововъ отново придържа ранения войвода и го отнежда въ килията му.

На 14 юли повикали Инджето и Караджата при следователя на очна ставка. Най-напредъ билъ разпитанъ Караджата и като влѣзълъ Инджето, заварилъ войводата, когато му подавали кафе, седналъ на столъ и пушилъ цигара.

Следователятъ запиталъ Инджето:

— Ти си лъгалъ, че не си комита?

— Не съмъ лъгалъ, ефендимъ! Азъ съмъ царска, мирна рая.

— Ето: Стефанъ ефенди каза, че си билъ неговъ другаръ. Ти трѣбва да си кажешъ правото да не лъжешъ.

— Нѣма да лъжа.

— Щомъ е така, ще те пустнемъ. Излъжешъ ли — право на вжжето ще те качимъ още сега.

— Така ли е?

— Така, ефенди!

— Тогава, азъ се заклевамъ въ вѣрата си, че ще те пустнемъ, ако кажешъ това, що знаешъ.

— Ще кажа.

— Хайде!

— Ефендимъ, казахъ, че съмъ царска рая. Не съмъ билъ девлетъ душманинъ. При-